UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum tam quadragesimales: q[uam] de sanctis

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Feria. ij. dominice palmarum: de inuidia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-69837

Visual Library

eius diuinitas.
¶ Primū dꝛ ſupportatio.
¶ Scdm dꝛ vocatio.
¶ Tertiū dꝛ oblatio.
¶ Primū dꝛ ꝛc̃. Supportat deus pctō
res ꝙ poſt pctā dn̄t puniri An forte pu
tamus: qꝛ ſibi pctā nō diſplicent. Aut
quia iniuſtus aut qꝛ ignorat illa. Ab
ſit vt dicam⁹ de deo hoc. Cur aūt diſ
ſimulat niſi quia languet amore. ij.
Petri. iij. Deus patienter agit nolēs
aliquos periere. ſꝫ omnes ad peniten
tiam reuerti. O clementia diuina.
¶ Scdm dꝛ ꝛc̃. Uocat nos ad ip̄m' vt
noſtri miſereat̃. Quid ſunt ſacre ſcri
pture. quid ſanctoꝝ exempla: quid p̄
cepta legis. Omnia equidem iſta ſūt
clamores ad aures peccatoꝝ fortiter
ſonantes. ꝛ vltimate auditur vox xp̄i
in cruce. Sitio. Ber. Aſcendit in altū
crucis vt ab omnib⁹ videret̃ voce ma
gna clamauit vt ab oībus audiretur.
clamori lachrymas addidit: vt hō ei
cōpateret̃. Ille. ¶ Tertiuꝫ ſignū ꝛc̃.
Pro ſalute pctōꝝ obtulit deus filiuꝫ
ſuum ꝙ incarnatus mortuus eſt ꝑ no
bis. Apoc. i. Dilexit nos et lauit nos
a pctis noſtris in ſanguine ſuo. Offert
de capite ſuo ſpinis coronato de facie
pia alapis dure percuſſa: de manib⁹
ꝛ pedibus clauis in cruce confixis:
de toto corpore ad colūnam crudeli-
ter flagellato: ꝛ de latere ſuo lancea
aperto et vulnerato. Dicit em̄ in cru
ce. O mea aīa te cupio ſaluare. Qui
dauid. acab latronem publicanū: pe
trum. centurionem: longinum ſalua-
uit. O ampliſſima miſericordia dei.
O largiſſima charitas ſummi crea-
toris que tanta eſt: vt ſi daretur homo
viator ſecum ferens peccata omnia
que dyaboli cōmiſerunt et om̄es ho-
mines ꝙ in iudicio damnabūtur. imo
quot ſunt in celo ſtelle et in mari aq̄
gutte. in nemore frondes: et in pra-
tis lilia ꝛ de illis penitentiā faceret
ac humili mēte deū exoraret ꝑ venia
ſemper audiretur benigne. O pctōꝛ
negligens. O pctōꝛ obduratiſſime diſ
rumpe vincula colligationis. Agno
ſce blandientē tibi dn̄m ꝙ totiēs quo-
tiens reuerteris paratus eſt tibi in-
dulgentiam largiri.
¶ Feria ſecunda hebdomade ſancte.
De inuidia.

SCiebat enim
pylatus ꝙ ꝑpter inui-
diam tradidiſſent eum.
Mat. xxv. Tota diligē
tia ſtudiuꝫ ꝛ vigilantia
quam debꝫ habere bonus p̄dicatoꝛ ꝛ
pater ſpiritualis erga filios ſuos ſpi
rituales. iſta potiſſima eſt vt peccato
rem conuertat et extra vitia deducat
vt ſaluetur in eterna vita Iſa. xlviij.
Annuncia populo meo ſcelera eorum
Idem. lx. ca. Super montem excelſuꝫ
aſcende tu qui euangelizas ſyon. Ex
alta in fortitudine vocē tuaꝫ qui euā
gelizas hieruſalem. Exalta noli time
re ꝛ. i. Ti. iiij. Argue increpa obſecra
in omni patientia ꝛ doctrina. Inter
oia peccata mortalia maxime eſt pec
catuꝫ inuidie: qđ habꝫ aiam dn̄io dya
boli ſubmittere. Unde Tho. in quoli-
bet. vij. q. vij. Peccatum inuidie ē vi-
tium dyabolicum: ꝛ hominuꝫ dānato
rum. Primo dyabolicum: quia demō
eſt inuidus. Sapiētie. i. Inuidia dya
boli mors intrauit in mundum. Ter
tio hoim dānatoꝝ: quia dānatus vel
let om̄s dānari Hec eſt illa fera peſſi
ma que totū mūdū deſtruet que p̄nci
patum in omnibus ponit que inter re
ligioſos ac dominos tēporales lites
diſcordiaſq̈ diſſeminat. Unde Dan
tes in. iiij. purgatorij introducit quē
dā ſeip̄m accuſantē de hac inuidia.
Sanguis meus ita fuit inuita infect⁹
vt ſi hominem iocundum vidiſſem ſta
tim me vidiſſes in liuiduꝫ colorē mu
tatū. Ex hac iudei et ſcribe moti: xp̄m
morti tradiderūt. Sciebat enim ꝛc̃.
De qua ꝛ nos tria in preſentia ꝓvide
bimus ad ꝓpoſitū nr̄m. Inuidia ē do
loꝛ aliene felicitatis. Exempli gratia
De artifice qui alteri inuidet ꝛ hm̄oi

Pro maiori declaratiōe nota ꝫ Tho
mā.xxij.q.xxxvi.ar.ij. Alexand.in.ij.
po.ſum.ꝙ dolor et triſtitia de alienis
bonis poteſt contingere trib⁹ modis.
¶ Primo ex timore ꝓprio. Inq̄ntuz q̄s
dolet de bono alterius.q2 ex eo timet
nocumentū ſibi vel alijs iniuſte. Ta:
lis triſticia que eſt effectus timoris:
non eſt pctm̄. Vñ Grego.xxij.moraliū
Euenire plerūq3 ſolet: vt non amiſſa
caritate et inimici nos ruina letifi:
cet:et rurſus eius glorie ſine inuidia
culpa contriſtet: cū et ruente eo quoſ:
dam bene erigi credimus: ⁊ illo ꝓfi:
ciente pleroſq3 iniuſte opprimi formi
damus. Ille Vñ. Exo.xvi. Maria ſo:
ror Moyſi videns pharaonē ſubmer
ſum in mari: cuz filiabus iſrael ceci:
nerunt dño di. Cantemus dño glorio
ſe ⁊c̄.q2 pplm captiuū tenebat. Et.i.
Machab.ij. Mathathias vidēs regem
anthiochum velle transferre ritū iu
deorum ad rituz gentiliuz doluit de
eius ꝓſperitate ꝓpter malū ſibi ⁊ po
pulo iminens. Preterea.i. Reg.xviij.
gloriabat dauid de morte philiſtino
rum q̄ mala faciebant pplo iſrael. Et
Judith.ix. Populus iſrael letatus eſt
in morte Holofernis. Unde verificat
illud quod dicitur in ps. Letabitur
iuſtus cū viderit vindictā. Et quo ad
hoc: letandum eſt in morte turci: et
dolenduz eſt de eius ꝓſperitate: quia
eſt contra eccliam. Et de pctōrib⁹ do
dolenduz eſt. Vñ Dauid. Cōuertent
pctōres ⁊c̄. alibi. Deleant de libro vi
uentium. Preterea de illo q̄ tecū liti:
gat.te ifamat imerito. Qñ ergo vides
pctōrē aliquē diuitē q̄ in bonis ꝓſpe
rat: dolere potes ſine pctō. q2 imīnere
pōt malū ⁊ tibi et pplo: vt vſurari⁹ ⁊
ↄcubinari⁹ incātator. ¶ Scdo pōt q̄s
triſtari de bonis ꝓximi: non inquātū
ꝓximus habet hoc vel illud bonuz: ſꝫ
quia deficit ſibi. Et hic ꝓprie dr̄ zel⁹
ſm phi.ij. Ethicoꝝ: aut emulatio. Et
emulatio iſta eſt circa bona honeſta
talis eſt laudabilis. Vñ apoſtolus.i.
Coꝝ.xiiij. Emulamini ſpiritualia ⁊.ij.
Coꝝ.ij. Emulor eñ vos dei emulati
one. Glo.i. Inuideo quibuſdaz ex vo:
bis: ſed inuidia q̄ eſt ſm deū. Cōſide:
rabat eñ apoſtolus in aliquibus eſſe
aliquas ꝑfectiōes ⁊ conditiones: q̄ for
te non ita erant in apoſtolo lꝫ ſimpli:
citer eſſet illis ꝑfectio: vt di. Nicola⁹
⁊ illis emulabat cupiēs ꝓficere. Iſto
mō hec inuidia eſt bona: imo neceſſa:
ria. De qua Hiero. ad athletā de inſti
tutione filie. Habeat ſocias cuz q̄bus
adiſcat quibus inuideat: quaꝝ laudi
bus mordeat. Practica in verbo ſoci
as. Q2 ſicut bona ſocietas ē cauſa bo
noꝝ multoꝝ: ita mala oīm maloꝝ. Vñ
xxviij.q.i. Sepe maloꝝ conſortia etiā
bonos corrumpunt. Habeat ſocias: cū
quibus non dicat verba ocioſa. Q2 vt
dicit apoſtolus.i. Coꝝ.xvi. Corrūpūt
bonos mores colloquia mala: habeat
ſocias cuz quibus ſtet in domo ſua: nō
eat ad choreas. Hier. Non credā viro
dicenti mihi ſe illeſum euaſiſſe ab hu
iuſmodi ſpectaculis. ¶ Tertio mō tri
ſtatur de bonis alienis. inquātuz ipſe
excedit ipm in bonis dolet cruciatur.
Hec ꝓprie dr̄ inuidia: q2 dolet inuid⁹
de quib⁹ gaudere dꝫ. ſcꝫ de bono pro
ximi. Amic⁹ gaudet bonis amici ſui
In.ix. Ethicoꝝ. Amicus ſe debet ha:
bere ad amicum ſuuz: ſicut ad ſeipſuz
Q2 vt habēt theologi: inter oīa bona
exteriora: maximū bonuz eſt amicitia
Q2 vt dicit phi. viij. ethi. Nullus eli
geret viuere ſine amicis etiā habens
reliqua bona. Idem homo ſolitarius
aut deus eſt aut beſtia. Inuidus autē
eſt inimicus huius amicitie: q2 nemi
nem vult eſſe beatuz diuitijs niſi ipm
Non vult ſocietatē. Contra dr̄ Mat.
xxij. Diliges ꝓximuz tuū ſicut teipm
O inuide nota quid dicit. Sicut teip:
ſum. hoc vult dei caritas. Jō apoſtol⁹
Rom.xiij. Non in contentione et
emulatione.ſ.inuidie conuerſamini ⁊
i. Coꝝ.xiij. charitas non emulatur.i.
non inuidet: ſed gaudet de bonis pro
ximi. ad Gal.vi. Non efficiamur ina:
nis glie cupidi: inuicē inuidētes. Ta

lis inuidia eſt pctm̄ mortale: qꝛ eſt ꝓ xuno inimica. cū ſit ꝯtra charitatē. Tales cōiter ſunt ꝑiculoſi in ſua conuerſatione et ꝑdtiores. Unde Prouer. xxiij. Ne comedas cum homie inuido et ne deſideres cibos illius. Comede ꝛ bibe dicet tibi; et mens ei⁹ nō eſt tecū. O quot ſunt mortui morte violēta. O quot ſunt toxicati. Sꝫ dubiū q̄ritur. Utrū hō poſſit eſſe ſine inuidia. Rñdeo ꝙ non. Sed ſi vis eſſe ſine illa eſto inhers et vilis: quia ſola miſeria caret iuidia. Cōgratulor qñ ꝑſequor qꝛ eſt ſignū ꝟtutꝫ. Uñ pꝫ. ¶ Scdm dr ꝛc̄. Tres ſunt malignitates hui⁹ male beſtie inuidie.

¶ Prima eſt deo cōtrariatiua.

¶ Scda eſt deo aſſimilatiua.

¶ Tertia eſt nemini parcitiua.

¶ Prima eſt ꝛc̄. Uult Dyo. iiij. de diui. no. ꝙ bonū eſt ſuiipſius diffuſiuuꝫ vt pꝫ de ſole. Ad ꝓpoſituꝫ. De⁹ eſt ſūma bonitas. Plato in Timeo. Deus eſt ſūmuꝫ bonū: ſupra omnē ſubſtātiā oēmq̝ naturā. Et phi. xij. Meta. Deū dicimus ſempiternū et optimū. Hanc bonitatē oſtendit aſſidue in creatiōe toti⁹ vniuerſi. Non eſt inuid⁹. Plato in Timeo. Ab optimo deo omnis inuidia relegata eſt. i. excluſa. i. Me. de⁹ em̄ nō inuidet. In. ij. Me. Diuinū ens non inuidet. Ad ꝓpoſitum. Inuidus aūt nō eſt ſic: qꝛ non eſt cōicatiuus: ſꝫ ſibiipſi vult oīa: ꝛ ꝙ alij nō participēt ſecū. vñ eſt contra deū in hoc. Uult deus illū eſſe diuitē honoratū famoſum ſapientē. Inuidus in oībus triſtat̃. Jō ſocrates phi. Utinā inuidi in oībus ciuitatibus duos oculos ꝛ duas aures haberent vt de oīm felicitate torq̄rent̃. Tot ſūt inuidoꝝ tormēta quot felicitatū gaudia. Ad hoc ꝓpoſitū refert: Aulus Gelius philo. ꝙ demoſthenes phs oculos ſibi eruit. Et aſſignātur tres cauſe. Prima qꝛ viſus ipſum impediebat a ſtudio lrarū. Scda qꝛ mulieres ſine cōcupiſcētia videre nō poterat. Uñ legit̃ de iſto. Cum Paris duxiſſet Helenā in vxorē. cū eſſet inuitatus iſte, velamē ponebat ſuꝑ ocl'os ſuos ne ipſam videret ꝛ in dedecus laberetur ad noſtrā confuſionē. Tertia cā q̄ eſt ꝑncipalis qꝛ cuꝫ eſſet inclinatus ad inuidiā homies felices ſine dolore videre non poterat: ita inuid⁹ nō videt ꝛc̄. Figurat̃ inuid⁹ ꝑ Hely: qui videre non poterat lumen lucerne. i. Reg. iij. ¶ Scda malignitas ꝛc̄ hō dyabolo aſſimilat̃. Sap. ij. Inuidia diaboli mors intrauit in mūdū. Duo ſūt pctā demonis ſuꝑbia: et inuidia. Imitant̃ eū inuidioſi qꝛ demō vidēs hoiēꝫ creatū ad poſſidendū btitudinē de q̄ eiectus eſt: inuidēs huic bono: ꝛ inuidia motus eſt vt illum tentaret: vt ſic priuet̃ dono tali. ꝛ hoc aūt facit quotidie inter hoies: dū tentat aſſidue inuidiam ſuggerendo ꝛ ꝯnat̃ diſſipare charitatē fraternā. Jō Joh. papa. xvi. q. ij. c. Uiſis. dolet em̄ fatis et erubeſcit charitatē quā in celo neſciuit cōſeruare: hoies conſtātes ex lutea materia tenere in terra. Uñ dicūt doctores ꝙ tanta eſt demonis inuidia; ꝙ q̄muis ex tentationibus q̄bus nos infeſtat augeat̃ ei pena inferni accidentalis: tñ potius illā eligit nos tentando: q̄ꝫ illa carere non tentando. Jta inuidus eſt q̄ potius vult aliquo bono carere cū alijs. Uñ in vitis patrū legit̃. Demon interrogatus: ſi poſſet ad gloriaꝫ redire: quid facere vellet. Reſpōdit. Potius vellē cū vna aia ad infernum deſcendere: q̄ꝫ in celū redire. Tā inuidus ſū: ꝙ non poſſū operari bonū. In Cronica archiepi̅ legitur: ꝙ in curia cuiuſdā dñi erant duo. Unus inuidus: alius auarus. Hic quō inuidus petijt ſibi oculum vnum erui vt ſocio duo eruerent̃. O quanti ſunt de iſtis qui potius volūt vno incōmodo affici: vt ſocius duob⁹. Uñ dicunt doctores ꝙ inuidia eſt grauius pctm̄ q̄ꝫ auaricia. Ratio quia auarus ꝛ ſi non vult dare bona ſua: tñ ſi ali⁹ dat de bonis non curat. Inuidus autem non vult ꝛ dolet ꝙ alius habeat. Unde Hiero. ad Aſellam. O inuidia primum mos

dat ſui. Idem ad Demetriadem vir
ginem. Oro quid inuido delectationis
pſtat inuidia ꝛc. Aſcula li. ij. Inuidia
que mundum nõ relinquit et furatur
virtutem intellectus et cecũ hoiem
cõſumit et vrit. Eſtuat animam et pe
rimit cor In omni peccato quedam p
cipitur voluptas ex inuidia non aliđ
ꝙ triſtitia ¶ Tertia malignitas ꝛc.
Hec eſt illa beſtia que nemini parcit
omnes offendit. Unde vale. lib. iiij.
Nulla eſt enim tam modeſta felici-
tas: que malignitatis dentes vitare
poſſit. et Señ Ad paulinum: Inimica
eſt ſemper alienis pfectibus inuidia
Hier. in Epythaphio ſancte Paule.
Semper virtutes pſequitur inuidia.
Etenim omnes ſancti emulos habue
re. In paradiſo quoqꝫ ſerpens fuit cu
ius inuidia mors introiuit in orbẽ ter
rarum. Ipſe quoqꝫ dñs Jeſus xps: ze
lo iudeorũ crucifixus eſt. Ille. Unde
reperio ꝙ offendit quinqꝫ genera p-
ſonarum. ¶ Primo offendit propin-
quos. Geñ. iiij. Cayn ex iuidia Abel
ſuum fratrem occidit. Preterea Geñ.
xxxvij. Joſeph fuit venditus hiſmae
litis. xxx. argenteis: qꝛ plus a patre
cunctiſ amabatur. ¶ Scđo offendit
ſanctos viros Dañ. iij. Babiloniȷ vi-
dentes ꝙ tres iuuenes hebrei Ana-
nias. Azarias. Miſael. erãt in curia
regis Nabuchodonoſor iuidẽtes eis
inſtigarunt regem ad ſtatuã faciendã
vt eam non adorantes mitterentur in
fornacem ignis. Quod et factum eſt.
Sed deo ptegente eos illeſi euaſere
Preterea Grego in lib. ij. dia. Cum
benedicti fama volaret in pplo qdaz
preſbyter Florentius noie manens p
pe hitaculũ ſcti viri. in ortum ppe cõ
uentũ conduxit. vij. nudas iuuẽculas
vt fama ſcti viri denigraretur. San-
ctus dei a loco illo. diſceſſit. ꝛ locꝰ ille
corruit. et ipm preſbyterũ occidit. Pre
terea in. iiij. dia. ca. iij. recitat de duo
bus germanis ſeruientibꝰ in heremo
Euticio ꝛ Florentio. Euticius vir lra
tus aſſumptus eſt in abbatem cuiuſ
dam abbatie. Florentius ſolus remã
ſit ꝙ rogauit deuz daret ſibi aliquam
ſocietatẽ. qꝛ vrſuz miſit: quẽ vidẽs ſer
uus dei alacriter ſuſcepit cui curam
cõmiſit de ouibus ſuis vt in mane du-
ceret ad paſcua in ſero rediret qđ et
faciebat Inuidentes autem diſcipuli
Euticij: vrſum occiderunt. Qui oms
intra paucos dies morbo elephãtino
occiſi ſũt. ¶ Tertio offendit philoſo.
Ariſto. cõbuſſit libros Platõis ſui ma
giſtri: vt ipe ſolus titulũ ſcientie ha
beret heretici ipugnauerũt Origenẽ
ɔtra multas vitates: vt ponit Haymo
Cuz dicat. Iſido. vi. lib. Ethi. ꝙ ſex
milia volumina legit in ſcolis Orige
nis a ſe editos. Quarto offẽdit docto
res Quidã ipugnant Tho. dicentes
in multis erraſſe. ꝛ groſſuz doctorem
dicunt. ɔtra tales Inno. papa. huius
doctoris ſapia p ceteris excepta cano
nica: ppietatẽ hz vboꝝ moduz dicẽ
doꝝ vitatẽ ſniaꝝ: ita ꝙ nunqꝫ q eũ
tenuit inueniat a tramite veritatis
deuiaſſe. et q eum impugnauit ſemp
fuit de veritate ſuſpectꝰ. Ille. Preter
ea Grego. papa emulos habuit q vole
bãt eiꝰ opa ɔburere Sz petrus reſti
tit. vidiſſe ſepiꝰ inquiens colũbã au-
ri eiꝰ loquentẽ ſuggerentẽqꝫ ſcriben
da. ¶ Quinto offendit homies pbos
Antipas paꝛ herodis inuidiatꝰ fuit
qꝛ magna geſſit in bellis p romano i
perio. accuſatus ẽ apud imperatorez
ab emulis ſuis centũ viginti quattuor
vicibus ſe defẽdit. Tãdẽ corã ſenatu
vna vice extraxit indumẽta ppria: eis
oſtendẽs vulnera di. Ego ampliꝰ nolo
me excuſare. Ecce q feci p vobis et
bono reip. Preterea vt dicit Titus
Liuiꝰ. đ Catõe cẽſorino: q qdragies
qttuor vicibꝰ accuſatꝰ fuit apđ ſena-
tũ ex iuidia tñ p ſe ſe defẽdebat Uide
Ualeriũ. Rubrica đ igratitudie. Sci
pio maior africanus ex inuidia ſuoꝝ
emuloꝝ coactꝰ ẽ eligere exiliũ i apu
lia. Preterea Scipio emilianus: mi
ſerrime in carcere cõſumptus eſt: O
inuidia. Preterea Scipio minor: qui

carthaginez deleuit:ex inuidia in no
cte inuictus eſt mortu⁹:quia occiſus
fuit ab emulus ſuis inuidis. Preterea
M. Coriolanus roman⁹ ex inuidia
dānat⁹ ē apud volſcos. Preterea Fu⸗
rius Camillus ꝓpter igratitudinē li
bertate prie:exul fact⁹ ē. Et Socra⸗
tes phūs ſapientiſſimus iudicat⁹ eſt
carceri ex inuidia: ⁊ ibi mortu⁹ apḋ
athenienſes. Uñ ſm doctores tria ſūt
que romā deſtruxere. Primū ſupbia.
Scōm diſcordia. Tertium inuidia ꝑ
quā vn⁹ ꝑſequebat aliū. Ex hac ꝓce
dūt infamie:homicidia. O quot ſunt
occiſi. plures mortui ſūt ex hac: ꝙ ex
gladio. Un patere pōt ex dictis: ꝗliſ
virtuoſis et ſanctis quietē ⁊ pacē nō ſi
nit habere. O virtutū emula. O peſtꝭ
crudeliſſima. hec eſt q̄ ingredit̄ ꝑ mo
naſteria per conuentus intrat ꝑ pla⸗
teas. per p̄dicatores per artifices: ꝑ
oēs. Et ſic patet ſcōm.

¶ Tertiuz dr̄ inductiōis. Inducimur
triplici rōne ſiue medio non habere
inuidiam.

¶ Primū dr̄ fraternitas naturalis.
Secundū dr̄ cōſideratio creaturalis.
Tertiuz dr̄ dānatio ꝑpetualis.

¶ Primū dr̄ ⁊c̄. Quia oēs ſum⁹ ab
vno patre et matre generati Math.
vi. Pater noſter ⁊c̄. Et xxiij. Unus eſt
eīm pater veſter qui in celis eſt oēs
autē vos fratres. Uñ non debet eſſe
adinuicē inuidia. Uñ. ff. de legationi⸗
bus. l. Queſito. Cū inter hoīes cogna
tionē quādā natura contraxerit: ꝯn̄s
eſt hoīem homini nocere nephas eſſe

¶ Secundū dr̄ ⁊c̄. Oīs creatura com
municat ſeipſam nec eſt inuidioſa.
Nihil eſt in natura inuidioſum: exce
pto infami inuidioſo. Sol radios ſuos
emittit. Luna lumē ſuū: ſtelle. preter
ea ſi mēbru z vnū eſt infirmum aliud
ei ſeruit. i. Cor. xij. Si quid patitur
vnū mēbruz: cōpatiunt̄ ei oīa mem⸗
bra. Caput eſt xp̄s: mēbra ſum⁹ nos.

¶ Tertium dr̄ ⁊c̄. i. Reg. xviij. Cuz
dauid interfeciſſet Goliad ⁊ phi liſteos
debellaſſet: puelle cecinerūt Saul ꝑ⸗
cuſſit mille. Dauid decē ⁊c̄. Saul in⸗
uidia mot⁹ ꝑſecut⁹ eſt dauid vſqꝫ ad
mortē. Unde demon ſaulem arripuit.
vnde dānat⁹ ē. Aug. ſuꝑ Johānē. So
la dilectio diſcernit inter filios dei ⁊
filios dyaboli. Dimitte ergo illā: qḋ
gentiles et pagani egere: vt de Heſ⸗
chine philoſopho q̄ conſiderans amo
rem fraternalē: voluit commendare
orationē Demoſthenis ſicut ſuam.
Quod ſi egerimus ⁊c.

¶ Feria. iij. in ramis palmaꝝ.
De miſſe ſignificationibus

SAcrificate ſa
crificium iuſticie. ⁊ ſpe
rare in dño. ps. iiij. Cō
cluſio eſt philoſophi. xx
meta. Qḋ hoīes huius
mūdi volētes ſcire veritatē alicui⁹ rei
et intelligere: trib⁹ mōis capiūt ſcire
Primo ratione. Non credūt quidam
niſi ratiōe eis ꝓbet. Exemplū de ari
ſto. Cuz eſſet ad mortē venerūt ad eū
diſcipuli ei⁹. et tulerunt libros ſacre
ſcripture Magiſter in tuis libris ꝓ⸗
baſti mundum eſſe eternū. In. xi. Me
ta Motus celi eſt etern⁹ In. viij. phi.
Mundus ē eternus. In primo celi.
Celuz eſt ingenitū. Et tamē in iſto li
bro hebreoꝝ oppoſituz reperitur. In
ꝑncipio. i. in tp̄e creauit ⁊c̄. Quibus re
ſpondit phūs. Cuius auctoris ē iſte
liber. Dicunt. Moyſi. ⁊ ille. Quāuis
ꝓponat munduz eē creatū iſte auctor
tñ non debeo credere: quia ſcriptura
ſacra rationibus non ſubijcit̄. vñ non
ꝓponit rationē. Quidā alij non cre⸗
dunt niſi eis dicat̄ aliqḋ exemplum.
Sicut xp̄s turbis loquens ꝓponebat
eis parabolas: ⁊ exempla: vt pleni⁹
caperent verba ſua. Quidā nō credūt
niſi adducatur eis teſtimonium ali⸗
cuius auctoris: vel auctoritas. Ad ꝓ
poſituz. Eccleſia iſtis diebus facit ali
qua inſolita et mentibus noſtris mi⸗
randa qḋ in alijs dieb⁹ non facit. vñ
nō poſſunt bñ intelligi: niſi declarēt̄
q̄ i miſterijs ſūt acta. Uñ dauid Anni